

PROGRAM AMAÇLARI VE FAALİYETLER

UNICEF ve Kalkınma Atölyesi Türkiye’de Çocuk İşçiliği ile Mücadele Konusunda İlgili Aktörlerin Harekete Geçirilmesi ve Kanıt Oluşturma Programı ile (Şubat 2019 – Temmuz 2020) çocuk işçiliği ile mücadele ve izleme konusunda ilgili ulusal ve yerel kurumların kapasitelerinin güçlendirilmesine katkıda bulunmayı, veri ve kanıt oluşturmayı ve hali hazırda var olan politika uygulamalarının güçlendirilmesini sağlamayı amaçlamaktadır. Program, bu hedefler doğrultusunda, Çocuk İşçiliği ile Mücadele Ulusal Programı’nın (2017-2023) uygulanmasına destek vermektedir.

Program, mevsimlik tarım işçiliğine odaklanmakta ve aşağıda listelenen sonuçlara ulaşmayı amaçlamaktadır:

SONUÇ 1

Mevsimlik tarım işçisi hanelerin çocuklarının ihtiyaçlarının karşılanması için çocuk dostu hizmet sunum modelleri geliştirilmesi

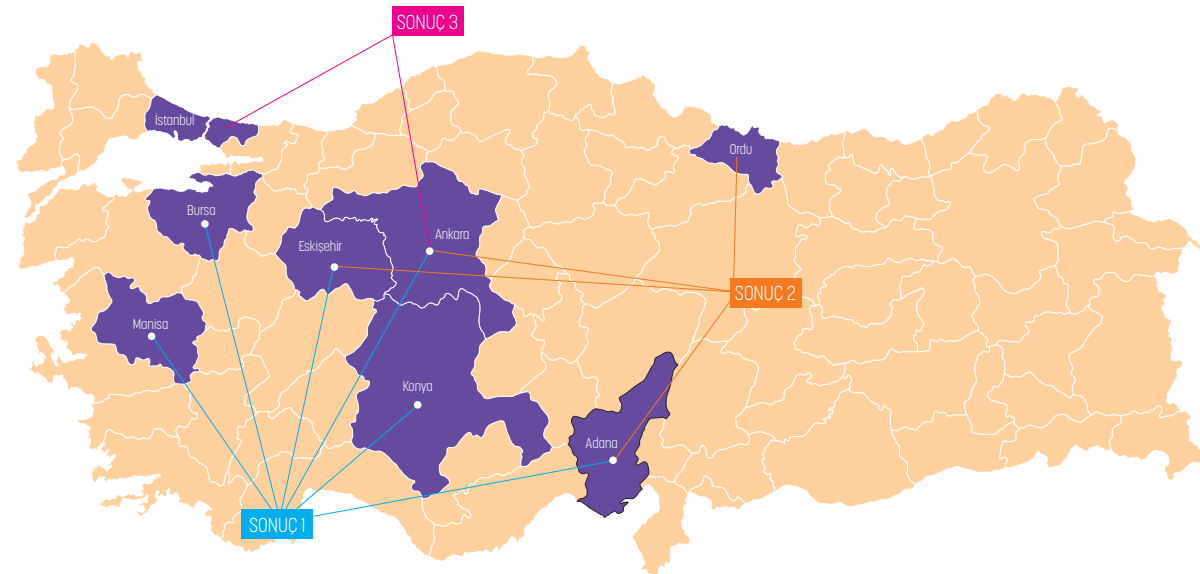
SONUÇ 2

Çocuk işçiliğinin önlenmesinde, farkındalık geliştirme çalışmaları ve eğitimler ile, tarım araçlarının sorumlulukları ve hesap verebilirliklerinin artırılması ve kapasitelerinin güçlendirilmesi

SONUÇ 3

Sahadan elde edilen kanıt ve bulgular, eğitim kitleleri, kılavuzlar ve politika önerilerini de içerecek biçimde yerel ve ulusal düzeyde çocuk işçiliğini önleme stratejilerini ve ilgili kurumların operasyonel kapasitelerini desteklemek üzere kullanılması

Faaliyet Yerleri

KALKINMA
ATÖLYESİ

HAKKIMIZDA

Sosyal kalkınma alanında program ve projeler gerçekleştirmek isteyen bir grup genç, ulusal ve uluslararası kalkınma çabalarına destek vermek ve bu sürecin bir parçası olmak için 2003 yılında Kalkınma Atölyesi Çalışma Grubu’nu kurmuştur. Kalkınma Atölyesi, sosyal antropoloji, sosyoloji, uluslararası ilişkiler, politika, biyoloji ve ormancılık gibi farklı alanlarda uzman profesyoneller tarafından 3 Kasım 2004 yılında kooperatif olarak örgütlenmiştir.

Bilindiği üzere sosyal kalkınma alanında kooperatif tarzı örgütlenme Türkiye’de ve de dünyada yaygın bir örgütlenme biçimi değildir. Atölye’nin kooperatif şeklinde örgütlenmesinin başlıca nedeni dayanışma, birlikte üretme ve sosyal kalkınma alanına yeni fikirlerle katkıda bulunmaktır. Ayrıca sosyal kalkınma çalışmalarının farklı alanlarında çok ortaklı aktif bir aktör haline gelmek ve ortakların sürece demokratik katılımını sağlamaktır.

Kalkınma Atölyesi, Türkiye’de kalkınmaya destek vermek ve her ölçekteki projelerin sürdürülebilir, tekrarlanabilir ve başarılı olmasına katkı sağlamak amacıyla kurulmuş kâr amaçsız bir kooperatiftir. Kalkınma Atölyesi, ayrıca sivil toplum örgütlerinin ve üretici birliklerinin yönetim, sosyal kalkınma, eğitim, çocuk ve gençlik alanlarında kurumsal kapasitelerinin geliştirilmesi dâhilinde programlar geliştirmekte ve uygulamaktadır. Atölye’nin güçlü olduğu alanlar yerel kalkınma programları ve projelerin geliştirilmesi, araştırma ve kapasite geliştirme çalışmaları, gençler için kooperatifçilik hareketi, arıcılık, mevsimlik işçi göçü ve çocuk işçiliğidir.

GENEL AMAÇLAR

- Çocuk işçiliğiyle mücadele
- Yoksulluk ve yoksunluğun azaltılması
- Doğal çevrenin korunması ve geliştirilmesi
- Kadının toplumsal konumunun güçlendirilmesi ve toplumsal cinsiyet dengeli kalkınma
- Bölgesel ve uluslararası kalkınma iş birliklerinin geliştirilmesi
- Sürdürülebilir kalkınma modellerinin tasarlanması ve uygulanması

İLKELER

- Yoksulluk ve yoksunlukla mücadele
- Demokratik katılım
- Sürdürülebilirlik, tekrarlanabilirlik ve yaygınlaşabilirlik
- Dezavantajlılarla çalışma
- Kadının toplumsal konumunun güçlendirilmesi ve toplumsal cinsiyet
- Doğal çevrenin korunması ve geliştirilmesine odaklanma

Kalkınma Atölyesi Bilim, Kültür, Eğitim, Araştırma, Uygulama, Üretim ve İşletme Kooperatifi
Çankaya Mah. Üsküp Cad. 16/14 Çankaya-Ankara

www.kalkinmaatolyesi.org
/kalkinmaatolyesi
@kalkinmaatolyesi
Tel: +90 541 457 31 90
info@kalkinmaatolyesi.org

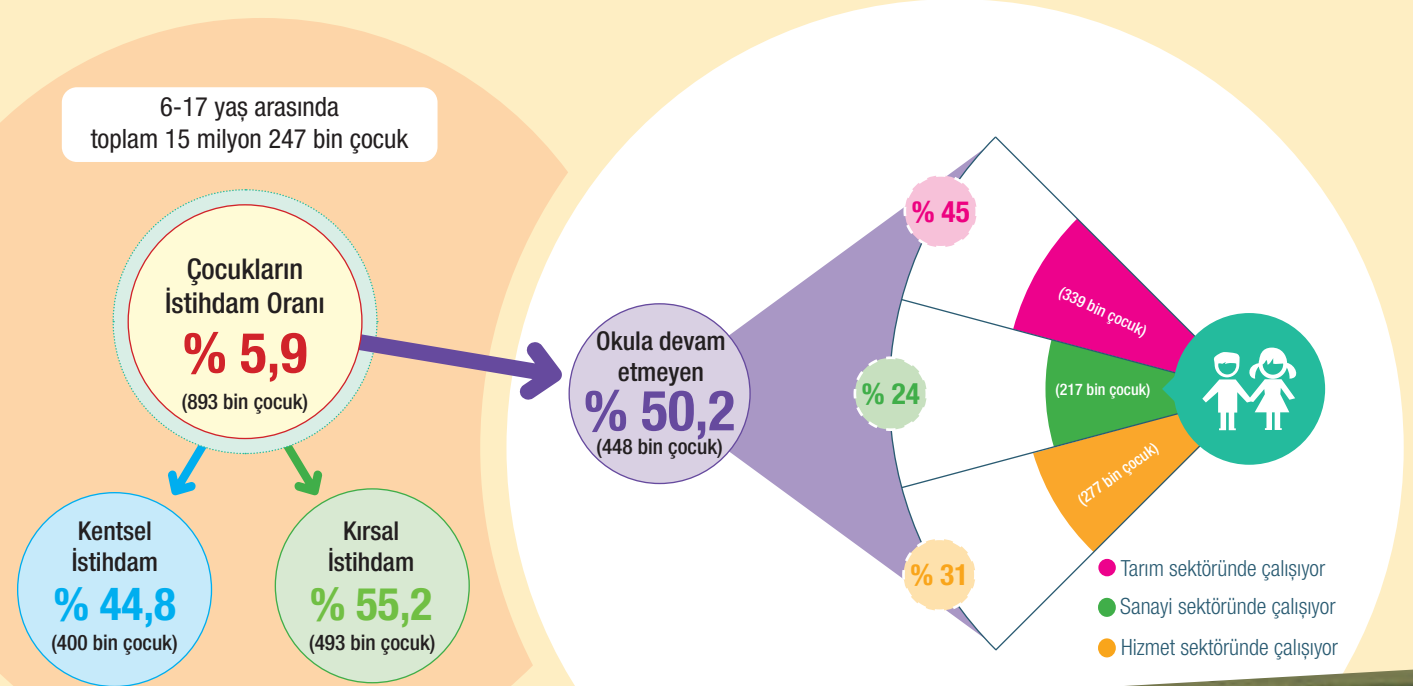

KALKINMA
ATÖLYESİ

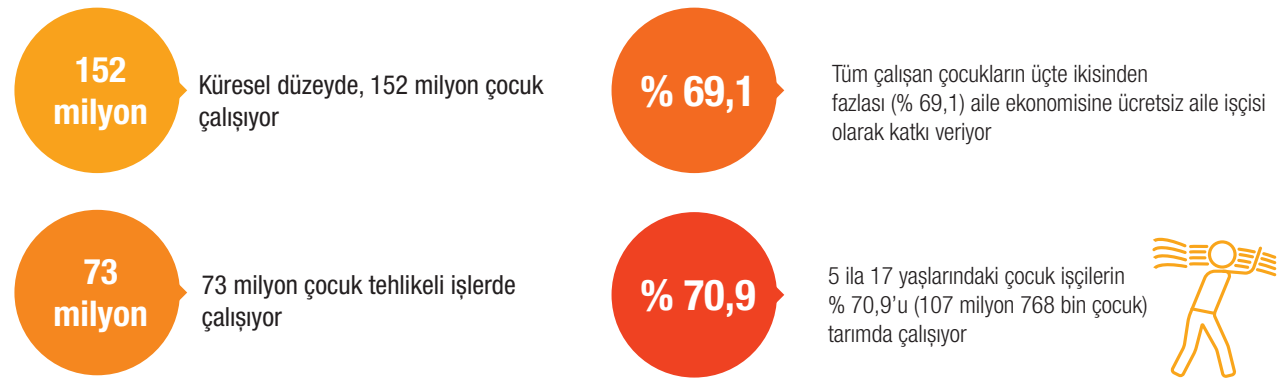

ARKA PLAN

TÜİK (2012) Çocuk İşgücü Anketi

ILO (2017) Çocuk İşçiliği Raporu*

* ILO (2017) Global Estimates of Child Labour: Results and Trends, 2012-2016

* Bu verilere mülteci çocuklar dahil değildir ve mülteci çocuk işçiliği konusunda ulusal istatistikler bulunmamaktadır.

Ekonomik aktivitelerle meşgul olan çocukların büyük çoğunluğu okula gidememektedir veya gitseler bile yaşitlarına oranla daha düşük performans göstermektedirler. Dahası, sağlıksız çalışma koşullarına, mesleki tehlike ve kazalara maruz kalmaktadır. Bu durum çocukların fiziksel, psikolojik ve zihinsel gelişimlerini olumsuz etkilemektedir. Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme her çocuğun “ekonomik sömürüden, tehlikeli olabilecek, çocuğun eğitimini engelleyecek, çocuğun sağlığını bozabilecek veya fiziksel, zihinsel, ruhsal, ahlaki ve sosyal gelişimini engelleyecek işlerde çalışmadan korunma” hakkı olduğunu vurgulamaktadır.

Türkiye, Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi ile ILO 138 No'lu (Asgari Yaş Sözleşmesi) ve 182 No'lu (En Kötü Biçimlerdeki Çocuk İşçiliğinin Yasaklanması ve Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Acil Eylem Sözleşmesi) Sözleşmelerine taraftır.

Türkiye’de çalışan çocukların %41’den fazlası ekonomik aktivitede bulunma sebebi olarak “hanehalkı gelirine katkıda bulunmayı” ifade etmektedir. Bunu “hanehalkının ekonomik faaliyetine yardımcı olmak” (%28) ve “iş öğrenmek, meslek sahibi olmak” (%15) takip etmektedir.

Çocukların %45’i mevsimlik tarım, %24’ü orta ve küçük ölçekli sanayi ve % 31’i hizmetler sektöründe çalışmaktadır. İstatistikler, çalışan çocukların neredeyse %50’sinin okula gitmediğini ve haftada 40 saatten fazla çalıştığını da göstermektedir. Geçici koruma altında olan Suriyeliler ve uluslararası korumaya tabi topluluklar arasında ekonomik aktivitede bulunan çocuklara ilişkin yapılan saha araştırmaları ve gözlemleri bu çocukların da Türkiye vatandaşı çocukları ile aynı sektörlerde ve benzer şartlarda çalıştığını göstermektedir.

Yoksulluk çocuk işçiliğinin temel sebeplerinden sadece birisidir. Çocuk ve çocukluk üzerine inançlar ve sosyal normlar -özellikle de çocukluğun ne zaman bittiği ve ne zaman finansal sorumlulukların başladığına dair- ve bu tür normlardan esinlenen iş uygulamaları çocuk emeği kullanımını normalleştirerek sürdürür. Çocuk işçiliği kimi zaman çocukların faydalı beceriler edinmeleri için bir yol olarak görülse de çocuk işçiliğinin geri dönüşümez olumsuz etkileri görmezden gelinmektedir. Çocuk işçiliği genellikle, çocukları nesiller boyu sürebilecek düşük ücretli iş ve yoksulluk döngüsüne hapseder. Çalışan çocuklar, okula devam etseler bile okulda zorbalık ve ayrımcılıkla karşılaşabilmektedirler. Bununla beraber akademik performansları daha da düşmektedir. Bu da onların çocuk işçiliğine maruz kalma risklerini arttırmaktadır.